

Άραγε μόνο οι Έλληνες μιλούν Ελληνικά;

Δημοσιεύτηκε στις Πέμπτη, 10 Οκτωβρίου 2013 19:23 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share < 74 Tweet < 8 Email < 0 Share < 115

Αξιολόγηση Χρήστη: ○○○○○ / 0

Χειρότερο ○ ○ ○ ○ ○ Καλύτερο **Αξιολόγηση**

ΘΑ ΕΚΠΛΑΓΕΙΤΕ

«Πιγγος λέξεις που μόνο τα Ελληνικά μπορούν να προσφέρουν, γιατί μόνο αυτά εξερεύνησαν, κατέγραψαν, ανέλυσαν τις ενδότατες διαδικασίες της ομιλίας και της γλώσσας, όσο καμιά άλλη γλώσσα... Εδώ πάνω σ' αυτήν την γη... έχουν γεννηθεί οι λέξεις, τα εντυπώματα και οι κατηγορίες του πνεύματος» Ζακ Λακαρριέ «**Το Ελληνικό καλοκαίρι**».

Η **Ελληνική γλώσσα**, οι απαρχές της οποίας χρονολογούνται χιλιάδες χρόνια πριν, γονιμοποίησε με το πλήθος λέξεων, όρων, σημαινόντων και σημαινομένων τον παγκόσμιο λόγο σε κάθε επίπεδο, σε κάθε επιστήμη, σε κάθε τέχνη...

Η Ελεονόρα Ζέελινγκ παροτρύνει τους Ευρωπαίους στο βιβλίο της «**Μια πεντάρα να σωθεί η Ελλάδα**» να δίνουν 5σέντ κάθε φορά που χρησιμοποιούν μία ελληνική λέξη. Τα ποσά που θα προέκυπταν σε μία τέτοια περίπτωση; Υπέρογκα...

Έχοντας «χάσει» όμως το 93% της **Ελληνικής γραμματείας**, δεν μπορούμε παρά να ανατρέξουμε στον Όμηρο ως πατέρα της παγκόσμιας γλωσσικής δημιουργίας.

Άπειροι οι λέξεις που «έχουν ταξιδέψει» στην Δύση και κάποιες έχουν επιστρέψει στην «βάση» τους παραμορφωμένες. Ας πάρουμε μία γεύση από τα αναρίθμητα παραδείγματα, όπως τα καταγράφει ο Κ. Δούκας στο βιβλίο του: «**Ομηρικόν λεξικόν διεθνών λέξεων**»

Αγγλικά - Γαλλικά

άγνοέω-ᾶ Ignor - Ignorer

ἀγκών\ Angle - Aigullé

ἄγκυλος

ἀνήρ Andragogy, android.. – Androgynie

βέλος Velocity (ταχύτητα) Véloce

γινώσκω Know, gnomology- Connaisance

γυνή Gynecic, gynecology -gynécologie

γένος Genetic,generation – géniteur

δυσ- Dysbasia,dystropic - dysgénésie

ἐγώ\ἔμοῖ Egotize,ego-centric – Moi

ἔρεείνω (ρωτώ) rogate - Interroger

ἦρως Hero – Héros

ἵστημι Station,stature- Statue

κίρκος Circle,circumstance- Cirque

κοῦρος Courier -Couper

Καταρρέζω (χαιδεύω) Care (φροντίζω)- Caresse

Λέγω Law,lexico,logic- Légiste

νή No -Ne

Μέγας Megalopolis-Majesté

Ποινή punish - Punirité

ρῥυγος (F)ρυγ- fridge -frigid

Ρικνός (ζαρωμένος) Wrinkle - Ridé

Τάλας Tolerate – Tolérer

ὠκύς\ταχύς acute – Acuité

ὕγιης Hygiene- Hygiène

(F)ῦδωρ Water -Hydrique

χαμαί Humiliate -Humilier

ὥρη Hour- heure

Η Ζακλίν ντε Ρομιγύ αναφέρει χαρακτηριστικά σε ομιλία της στην Πνύκα ότι «**όλος ο κόσμος πρέπει να μάθει ελληνικά, για τι αυτή η γλώσσα μας βοηθά πρώτα απ' όλα να καταλάβουμε την δική μας γλώσσα**». Αλλά και το περιοδικό Le Figaro (7-3-92) γράφει: «**Οι γλώσσες δεν εμφανίζονται απ' το χάος.. όλοι γνωρίζουμε ότι η γαλλική είναι κόρη της λατινικής και της αρχαίας ελληνικής**», αναφέροντας παραλληλα ότι οι Γαλάτες (γάλα, επειδή ήταν πολύ άσπροι) χρησιμοποιούσαν το ελληνικό αλφάβητο ακόμη και σε δημόσια και ιδιωτικά επίσημα ή ανεπίσημα έγγραφα.

Η Ελληνική γλώσσα βέβαια δεν έφτασε μόνο στην Αγγλία και την Γαλλία, αλλά και στην Ισπανία, όπου ο Ισπανός καθηγητής José Luis Navarro στο 3ο Παγκόσμιο Γλωσσικό Συνέδριο της Ολυμπίας, αφού ανέλυσε αρκετά κοινά στοιχεία της γλώσσας του με την ελληνική, δήλωσε «Να γιατί κι εγώ, αν και είμαι Ισπανός μπορώ να υιοθετήσω τον στίχο του Ελύτη “**Την γλώσσα μου έδωσαν ελληνική**”».

Το χαρακτηριστικότερο επιφώνημα των Ισπανών είναι το «όλε» που προέρχεται από την ελληνική φράση θρήνου «ὦ ὄλε δαΐμον». Αλλά και άλλες λέξεις: estadio στάδιον, mozo (υπηρέτης) μόθων (γιος δούλου), κτλ...

Όπως είναι φυσικό βέβαια, εφόσον έχει πάρει η Ισπανία στοιχεία της ομηρικής, δεν μπορεί παρά να έχει πάρει και η Ιταλία: magari μακάρι, aula αυλή, scrofa γρομφάς (γουρούνια), κτλ.

Αλλά και οι Γερμανοί δεν απουσιάζουν από το «παιχνίδι», έχοντας δανειστεί όχι μόνο λεξιλόγιο αλλά και στοιχεία της Ελληνικής γραμματικής και του συντακτικού. Για παράδειγμα: machen μηχανῶμαι, deich τεῖχος, früh πρωί, kübel κύπελλον, ja επιτατικό γέ...

Τα ομηρικά Ελληνικά και κυρίως τα αιολο-δωρικά δεν ταξίδεψαν μόνο στην Δυτική Ευρώπη, αλλά και στην Ανατολική και, όπως θα δούμε στην συνέχεια και στην Ασία.

Οι σλαβικές γλώσσες, πρώτα απ' όλα, εμπεριέχουν ελληνικά στοιχεία: toku ταχύς, voda (F) ὕδωρ, glava κεβλή (κεφαλή), mora (εφιάλτης) μόρος (θάνατος), zoran(βίαιος) ζωηρός...

Τα ουγγρικά έπειτα ακολουθούν με λέξεις όπως med μέλι, ket κύτος, filozffia... Τα αλβανικά επίσης: νέρς άνερες, κρηέ κάρα (κεφάλι), πρίφτι (ιερέας) προφήτης, κτλ..

Και η Ανατολή όμως, όπως προανέφερα, έχει εξίσου έντονο το Ελληνικό στοιχείο, κάτι που επιβεβαιώνει, συγκεκριμένα για την Αρμενία, ο Αρμένιος Καθηγητής Σιμόν Καρκισεριάν στο 2ο Παγκόσμιο Γλωσσικό Συνέδριο Καβάλας: «**Η κατηγορία δανεισμού είναι τόσο προσαρμοσμένη στο σύστημα της αρμενικής και τόσο καλά αφομοιωμένη, ώστε η Ελληνική προέλευση ανακαλύπτεται μόνο με την βοήθεια ετυμολογικής ανάλυσης**».

Ειδικότερα οι λέξεις ayts (δερμάτινος) αϊξ, tarhaghan (καλάθι) τάλαρος (με συνήθη τροπή του λ σε ρ, όπως αδερφός-αδελφός), topar τέμνω,κτλ. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι οι Αρμένιοι θεωρούν γενάρχη τους τον Άρμενον, σύντροφο του Ιάσωνα στην Αργοναυτική Εκστρατεία.

Αλλά ας πάμε ακόμη πιο βόρεια στην επίκαιρη Ρωσία, όπου κι εκεί ενυπάρχει έντονο το ελληνικό στοιχείο, όπως αναφέρει και ο Ντενίζωφ «**Η Ελληνική γλώσσα προμήθευσε την ρωσική τα πρώτα βάρβα**». Τροφεί τρόπαιον (τρέπω τον άλλον σε φυγή), ζενά γυνή, μάτ μάτηρ (μήτηρ), είναι μερικά από τα γλωσσικά στοιχεία που οι Ρώσοι έχουν δανειστεί από τους Έλληνες.

Και οι χώρες της Μέσης Ανατολής έχουν δεχθεί την ελληνική επιρροή, άποψη που διατυπώνει και ο Γ. Μιστριώτης στην «Μεγάλη Ελληνική Γραμματολογία»: «**Την διαφθοράν της γλώσσης επηύξανον τα ιδιώματα των εξελληνισθέντων λαών διότι Σλυροι, Φρύγες, Ιουδαίοι, Ινδοί, κ.α. διελέγοντο και έγραφον διεφθαρμένην Ελληνικήν γλώσσαν**».

Αλλά και ο Ισπανός καθηγητής Federico Sagredo τονίζει: Η επιρροή της Ελληνικής σοφίας και τέχνης είναι μεγάλη στην σανσκριτική γλώσσα, στην τεχνη του πολέμου των Ινδών· και ενταύθα τα ελληνικά ρήματα είναι πολλά... Οι Ελληνικοί τραγωδιογράφοι είναι οι διδάσκαλοι των Ινδών και την σκιηνή την ονομάζουν Yawanika, δηλαδή ιωνική. Το υλικό των ελληνικών μύθων του Ομήρου εισβαίνει στην ινδική λογοτεχνία και Ελληνικά μυθιστορήματα μιμούνται...».

Οι Κινέζοι φυσικά, των οποίων η παράδοση αναφέρει ότι το αλφάβητό τους ήρθε από την θάλασσα, έχουν πολλές ελληνικές λέξεις στο λεξιλόγιό τους, όσο και αν δεν μπορούν να διαχωρισθούν. Μίτ μέλι, πι (γυναίκα) νυός (νύμφη), κλπ.

Και ας κλείσουμε αυτό το σύντομο γλωσσικό ταξίδι με την γείτονα χώρα μας, την Τουρκία. Δυστυχώς στα σχολεία σήμερα διδάσκουν στα παιδιά, και αυτό το γνωρίζω προσωπικά, ότι λέξεις όπως αγάς, σεβντάς, άχτι, αφέντης κ.α. είναι τουρκικά κατάλοιπα από την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Αλλά όπως έλεγε και ο μεγάλος ιστορικός, Θουκυδίδης, «αυτός που γνωρίζει αλλά δεν διδάσκει σωστά, είναι ίδιος με εκείνον που δεν γνωρίζει τίποτα».

Οι προαναφερθείσες λέξεις σε συνδυασμό με εκατομμύρια άλλες αφορούν ελληνικά αντιδάνεια. Όρους δηλαδή που πήραν οι Τούρκοι από τους Έλληνες, τους μετέτρεψαν σ' έναν βαθμό και έπειτα επέστρεψαν στην Ελλάδα αλλοιωμένοι. Άλλωστε ο Κ. Παπαρηγόπουλος αναφέρει πως «οι Τούρκοι δεν ήταν έθνος, άρα δεν είχαν εθνική γλώσσα. Συνεννοούντο μεταξύ τους με ένα βασικό λεξιλόγιο που δεν υπερέβαινε τις 200 λέξεις».

Τα παραδείγματα άφθονα: αγάς άγω, άντε ντε άγετε, άχτι άχθος, βερεσές φέρω, κεφτές κόπτω, κοράνι κορέω (τρέχω να φροντίσω), Μέκκα μέγας, μπερντές παραπέτασμα, μπρε μωρέ, νταής δάιος (φοβερός), ρεμπέτης ρέμβω (περιπλανιέμαι), σαρίκι καισαρίκιον (στέμμα καισαρος) κεάζω, σεβντάς σεβίζω (λατρεύω), τσάρκα κίρκος (κύκλος), τσιγκέλι αγκύλη, αγκών, φαράσι φέρω, χαμάμ χαμαί, κτλ... Αλλά και λέξεις που χρησιμοποιούν μόνο στην Τουρκία και όχι στην Ελλάδα: ζark (τροχός) κίρκος, düsman (εχθρός) δυσμενής, cins γένος...

Όπως αναφέρει και ο Κ. Καβάφης «**και την ελληνική λαλιά ως μέσα στην Βακτριανή την πήγαμε ως τους Ινδούς**».

Επομένως η Ελληνική γλώσσα και δη η ομηρική έχει φωλιάσει για τα καλά σε κάθε γλώσσα και νοηματοδοτεί όρους παγκόσμιους που ενυπάρχουν στην μουσική, την ιατρική, τις θετικές επιστήμες, τις τέχνες...

Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να την διατηρήσουμε και να αφήσουμε στην άκρη τον ψευτο-προοδευτισμό των καιρών, που στο όνομα μίας δήθεν αντικειμενικότητας, θέλει την Ελληνική γλώσσα να μην διαφέρει ακόμη και από την πιο σπάνια διάλεκτο, όπως είχε διατυπώσει στο παρελθόν Καθηγητής της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών.

Άλλωστε όπως έλεγε και η Ζακλίν ντε Ρομιγύ «τα ελληνικά, γλώσσα της διαύγειας και του λογισμού, χρησίμευσαν στην αναζήτηση της σαφήνειας και της λογικής σε όλα... Ο ιδεαλισμός, το ιδεώδες, γενικά η ιδέα, είναι λέξεις ελληνικές...». Και ο μεγάλος ποιητής Νικηφόρος Βρεττάκος στο ποίημα του «Η ελληνική γλώσσα», γράφει «Όταν κάποτε φύγω από τοῦτο τὸ φῶς\ θὰ ἔλιχθῶ πρὸς τὰ πάντα\ ὅπως ἕνα ρυακάκι πού μουρμουρίζει.\ Κι ἂν τυχὸν κάπου ἀνάμεσα στοὺς γαλάζιους διαδρόμους συναντήσω ἄγγελους,\ θὰ τοὺς μιλήσω ἑλληνικά,\ ἔπειθ' ἂν ξέρουνε γλῶσσες.\ Μιλᾶνε μεταξύ τους μὲ μουσική».

Ελένη Γεωργακάκη, Φοιτήτρια Φιλοσοφικής

ΠΗΓΗ